

RADIONICA (IVANDA-ANDIĆ)

INVENTURA

ŽIVOTA

Možemo zamisliti da je naš život
kao jedno umjetničko djelo i da
nam za dovršenje tog umjetničkog
djela stoji na raspolaganju
ograničeno vrijeme!

**Nije nam poznat termin kada
treba isporučiti to djelo.**

Neće li se trebati isporučiti djelo već
sljedeći trenutak, sljedeći dan?
Zbog toga smo prisiljeni najbolje
iskoristiti vrijeme.

Bez obzira hoće li djelo biti dovršeno
kako smo zamislili, ono i kao
djelomično dovršeno ima smisao jer
smo iskoristili sve što smo bili u
mogućnosti do toga časa.

Mnoga umjetnička djela i nedovršena djela
mogu biti najljepša djela (nedovršene
simfonije)!

Smisao života – najljudskije od svih pitanja –
čovjek je upućen na sama sebe kao na
nekoga koga život pita, kao na nekoga koji
mora odgovarati za svoj život.

Ljudsko postojanje = odgovorno postojanje!

Središte odgovornosti čine:

Jedinstvenost osobe i neponovljivost situacije.

Budući da je radionica o inventuri života – potrebno je promotriti svoj život i mogućnosti koje smo iskoristili do sada. Sada je važno zaustaviti se i vidjeti što u ovom poglavlju života možemo drugačije učiniti.

Frankl kaže: Živi tako kao da živiš po drugi put i kao da si prvi put sve napravio onako loše kako to – upravo namjeravaš!

Postajemo tako svjesni veličine odgovornosti koju imamo u svakom trenutku svoga života, odgovornost za to što će biti u slijedećem satu, kako oblikovati slijedeći dan.

Važan je jedan pogled unatrag i jedno novo svijetlo na stvari i događaje - da vidimo čime ispunjavamo svaki trenutak svojega života.

Kojim vrijednostima dajemo prioritet?

To nikako ne bi trebali biti bogatstvo i društveni prestiž. Ono što "imamo" ćemo izgubiti. Sa smrću to gubimo.

Tko sam ja? Tko sam postao? (to je neprolazno).
Ono što "jesmo" to smrt ne može uništiti.

E. Fromm: 'Tko sam ja ako sam to što imam i to izgubim?'

Svaka ostvarenu mogućnost polažemo u
riznicu vječnosti.

Bitno je da nam dobre mogućnosti ne
promaknu.

Jer ostaje ono što smo ostvarili:
Vrijeme i Ljubav koje smo utkali u naše odnose
ili važne životne projekte - to nikako ne može
propasti niti tko može oduzeti.

Zašto čekati do zadnjeg trenutka da bismo bacili jedno drugačije svjetlo na svoj život?

....čini nam se da uvijek imamo vremena..

Ako želimo izbjeći gubitak smisla, moramo se trgnuti iz provizornog drijemeža i života po inerciji..
Nije dobro da to učinimo kad je prekasno!

Važnost je povremeno "inventure života", odnosno jedan pogled unatrag i uvijek prvo gledati ono uspjelo. Vidjeti što je najbolje u mom životu. Što sam osvojio, što mi je uspjelo, ciljeve koje sam postigao, darove koje mi je život dao, ljubav koju sam doživio, prijateljstva.

Važno je osvijestiti kako koristimo svoje resurse:
Vrijeme, Obitelj, Psihofizikum, Stvari, Odnosi...

Inventura nam može pomoći pronaći odgovore na pitanje:

**Da li sam svoj život dobro iskoristio?
Ili sam nešto krivo učinio što više ne mogu
promijeniti!?
Što ostavljam iza sebe?**

UPITNIK

Zamislite da će se u pola noći vaš život završiti.

Postavite si sljedeća pitanja:

- 1. Na čemu mogu biti zahvalan/na da sam doživjela, dobila, ostvarila do sada i što mi smrt ne može oduzeti?**

UPITNIK

2. Što će mi biti žao da u životu nisam ostvario/la?

UPITNIK

Pogledajte odgovor na 2. pitanje i tada odgovorite:

**3. U slučaju da preživim, koje korake ću poduzeti
da to ostvarim?**

(jer je vrijedno i čeka na mene i tome ću posvetiti
svoje vrijeme i snagu)

Važno je da mogu reći kad se osvrnem unatrag:

"Bilo je lijepo, moj život je imao smisla!"

**HVALA NA PAŽNJI I
SURADNJI!**

